

Когато Чарлс Дарвин се върнал в Англия, през 1836 година, след 5 – годишно пътуване, бил на 27 година и на върха на една от най-успешните кариери в науката, тогава започнал да изпитва странни състояния.

Чувствал се като разбит на парченца. Той се оплаквал от “постоянни атаки” – сърцебиене, трудно поемане на въздух, замайване.

Две години по-къ сно, един от най-безстрашните пътешественици, става отшелник в своя дом и предприема пътувания само в краен случай с карета, с тъмни прозорци.

Веднъж при едно от редките си пътувания, за да произнесе кратка реч, бил толкова напрегнат, че повръщал в продължение на едно денонощие.

Чарлс Дарвин никога не научил произхода на това страдание. Психиатрите диагностицирали това като “диспепсия, с утежнен характер” и в определянето на диагнозата стигнали чак до.. подагра. Техните колеги пък го отдавали на слабата нервна система и на конфликтите на супер егото.

Съвременните специалисти твърдят, че Чарлс Дарвин е имал тревожно разстройство с панически атаки.